

tramp

č. 35

kč 1

*Jediný den v roce, kdy se na nás
pad'ouři usmívají.*

Ejhle služba veřejnosti.

Slavný Tomáš Báťa stavl se samozřejmě do řady všech pařásů proti trampům a zakazuje před jeho fabrikami prodávat „Trampa“. Berem na vědomí a máme dojem, že to musí být! s Tomášem hodně bledé, když se stará, aby dělníci s Báťovky nečetli „Trampa“.

— To nemohu pochopit, pane Bobe z Hurikánu z údolí obrů na Zlaté řece, že jste byl v Egyptě a neviděl jste pyramidy.

— Ne, voni zrovna vystupovali někde jinde.

— Už jste měl zase nedorozumění s hosty, pane vrchní?

— Ale darmo mluvit, na jídelním lístku má napsáno řízek s bramborem a když mu to přinesu, chce brambory dva. „Děti lesa.“

GRAFovy

hotové polévky v tabletách. — Bez námahy! —
Bez dlouhého vaření! — Bez tuku a bez zaprážky!
Každá polévka v několika minutách!

— *A poradil byste mi něco dobrého na mou pleť?*

— *Jo, hustež závoj, milostpaní!*

PRAHA - BRNO - BRATISLAVA

Na louce se pásli vůl a čmelák. Vůl vybíral ty nejkrásnější kvítka plná medu.

I rozčlivil se čmelák a vzlétl prudce proti volovi.

Než se nadál, octl se na jazyku apatického vola a v následujícím okamžiku spolkl ho tento i s květinami.

V žaludku volově nebylo špatně. Samá květinka, vůně a med. Čmeláček se dal do žraní, strašně se nacpal a usnul.

Když se probudil, byl vůl už pryč.

T. Ass.

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Rybná č. 23. — Telefon 606.33. — Tiskne a expeduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Lillová ul. 13. — Za redakci odpovídá Géza Včelíčka. Novinová sazba povolena č. 290.458/VII-1930.

kdo to vlastně vyhrál?

V neděli večer po volbách potácel se kolem „Hvězdy“ těžce zpanákováný stoupenec strany malého českého člověka a hořce plakal. Lidé se kupili, ptali, ale občan na každou otázku jenom skytal. Po nějaké chvíli se konečně uklidnil a stkaním přerývaným hlasem hovořil:

— Dyž voni sou všechny lidi v takový vážný době vožrali. Já (škyt) se vod rána ptám, kdo to vlastně vyhrál (škyt) a až do teďka nevím, jest-li Nekoíný, Baxa, nebo Sparta. Každěj říká někoho jinýho, tak hergot, kdo to vyhrál?

Nyní se ho jeden pán skromně zeptal, jest-li myslí Masarykův Okruh v Brně, tam že to vyhrál nákej Francouz, načež policie byla nucena zavolat posilu a vytlačit obušky oba občany do Jindřišské ulice. Když se onen nešťastný občan trochu probral z rozptýlení policie, rozjasnila se jeho uplakaná tvář, začal radostně poskakovat a řvát:

— Tak vidíte, volové, teď to mám černý na bílým, že to vyhrála policie!
M.

— Na mou duši, já dybych byl bohatej jako Baťa, tak při žebrání neberu pod pětikorunu.

Výborné játrové paštiky

konzervy a suchý salám

a Jaroslava Rtilíga, Žizkov, Bertvojeva 34

deset požadavků pražského TOV

Sta a sta osad sdružuje v ČSR, přes sto tisíc trampů. Kdo se o ně stará? Kde jaký Jockey-Club, kde jaké společnosti s deseti členy používají nejenom ochranu, nýbrž i dostávají i peníze a všestrannou podporu pro svoji činnost. Jenom ministerstvo zdravotnictví dává paďorským organizacím 5,305.000 Kč ročně.

Co jste dostali vy? Přes sto tisíc trampů nemá žádné ochrany, nemá žádných práv, naopak je vystaveno útokům a pronásledování paďourů ze všech stran. Trampské obranné výbory vystupují jako jediní obránci všech trampů, trampingu vůbec. Pražský TOV předkládá všem kamarádům a kamarádkám deset svých hlavních požadavků:

1. Pryč se zákazem volného trampingu.
2. Pryč s předvojenskou výchovou mládeže.
3. Právo volného táboření a volného stavění chat.
4. Obecní a státní lesy i pozemky k bezplatnému používání trampům.
5. Stát a obec nechť postaví na svůj účet chaty pro trampy.
6. Slevu na drahách a státních autobusech.
7. 6 hodin práce pro mládež do 18 let při nezkrácených mzdách.
8. Odstranění všeho, co bere mládeži volný čas (přeložení vyučování na pokračovacích školách do doby pracovní, zavedení anglické soboty pro mládež z obchodů a kanceláří a pod.).

9. Zaopatření práce a slušného výdělku pracující mládeži.

10. Poskytnutí týchž výhod trampským osadám provozující sport, jichž používají sportovní a tělovýchovné organizace.

To jsou zásady a požadavky pražského TOV., die kterých pracoval a za které vždy bojoval. Hnutí trampů je dnes rozšířeno po celém Československu, avšak netáhnou ještě všichni za jeden provaz. Jednota zásad a požadavků je nyní, kdy stojíme na prahu rozhodujícího boje proti předvojenské výchově, boje, kdy jde o bytí či nebytí trampingu, jest naprosto nezbytná. Proto svolává pražský TOV. na 7. a 8. listopad do Prahy

říšskou slezinu zástupců všech osad,

která sjednotí všechny trampy zásadně, určí požadavky trampů pro celé Československo a ukáže cestu k dosažení těchto požadavků.

Kamarádi, kamarádky, svolujte ihned schůze vašich TOV. Ve všech údolích a osadách číňte ihned přípravy k celostátní slezině, promluvte si o zásadách a požadavcích pražského TOV., rozeberte je, číňte pozměňovací návrhy. Volte si na každé osadě své nejlepší zástupce na celostátní slezinu, sežeňte pro ně peníze na cestu, informujte týdně pražský TOV. o vašich přípravách, ihned ohlašte zvolené zástupce.

7. a 8. listopadu v Praze mají slovo trampové.

S kamarádkým Ahoj

Pražský TOV.

další odpověď' trampské delegace na otázku:

dělník a racionalisace v SSSR

V kapitalistických státech: proklínaná denně miliony dělníků. Vědecké vyssávání pracovních sil. Běžící pásy, každým otočením vyhadující nové tisíce dělníků před vrata továren.

A v SSSR?

Zmechanisování práce ve prospěch dělníka. Racionalisace v SSSR nepomáhá dělníka vyssávat. Ulehčuje mu jeho práci. Zkracuje pracovní dobu. Ovšem, ne jako u nás, na úkor mzdy. Sedmihodinový pracovní den a čtyřdenní pracovní týden — to jsou první výsledky racionalisace v SSSR. A sovětský dělník správně pochopil význam racionalisace. Tisíce dělnických návrhů na zmechanisování práce přichází denně do závodních výborů. Nerad používám číslic, zde však nám podávají důkaz o významu racionalisace pro dělníka a přinášejí obraz dělnických schopností, které mohou být uvolněny jenom za vlády dělníků a rolníků.

Tak na příklad v Elektrozávodě v Moskvě, který vyplnil pětiletku za dva a půl roku. na racionalních návrzích a nových vynálezech zúčastnilo se 85 procent všeho dělnictva. V roce 1930 došlo byru Elektrozávodu 9000 dělnických návrhů a vynálezů, z nichž bylo realizováno 80 procent. Při tomto závodě, jakož i při všech jiných velkých závodech je speciální dílna pro vynálezce, kde dělníci dostávají všechny věci, které ke svým pokusům potřebují, zdarma.

A výsledek? Elektrozávod, až do konce roku 1930 závisející na cizích specialistech a strojích, nepotřebuje v roce 1931 již ani jednoho, ani druhého. Objednává ze zahraničí jenom novinky, aby je pak ihned vyráběl.

V charkovské lokomotivce, kde je zaměstnáno i s pomocným dělnictvem 25.000 lidí, bylo za prvé pololetí

roku 1931 podáno byru závodů 465.000 návrhů na zlepšení a zmechanisování výroby! Kolik návrhů bude realizováno, není ještě známo, ale počítá se nejméně s 50 procenty.

V leningradském „Rudém Putilovci“ byla vyspána půjčka na 10 milionů rublů pouze na podporu dělnických návrhů a vynálezů. (Stojí za zmínku, že od 1. července 1931, kdy byla vyložena, je již dnes, za dva měsíce, v tomto závodě upsáno přes 6 milionů rublů.) Že dělnické návrhy a vynálezy nejsou malé ceny, o tom svědčí v „Rudém Putilovci“ dělníkem vynalezená součástka traktoru (zapalování), na které se ušetří ročně 100.000 zlatých rublů, které dříve putovaly za hranice.

Dělníci dostávají za návrhy a vynálezy pravidelně 50 procent ušetřeného obnosu. Většinou se však výhod zřikají ve prospěch závodu či stavby nových obytných neb kulturních domů. Na některých závodech dostávají zvýšenou dovolenou v krásných domech oddychu, nebo děličtí zboží (látky a podobné zboží, které se ještě musí dovážeti a kterého je nedostatek). Jedna z různých forem odměn je také cesta sovět. lodí kolem Evropy.

Chtěl jsem vidět v SSSR moderně zracionalisovaný závod. Příležitost se mi naskytla v Baku.

Přišli jsme do velikého závodu na výrobu benzínu, který vyrobí denně 340 tun benzínu. Padla otázka, kolik je tam zaměstnáno všech dělníků.

Zvykl jsem si v SSSR na desetitisícové cifry při udávání počtu dělníků, proto jsem mechanicky vytahoval notes.

„Čtyřicet,“ zněla odpověď.

Ptal jsem se asi třikrát, ale pořád jenom čtyřicet. Pak jsem je hledal. Dalo to dosti práce. Občas některý přišel, zmáčkł páčku nebo knoflík a zase odešel jinam. Hledal jsem marně. Vše zmechanisováno, ruční práce záná a dělej co dělej, víc dělníků nesežeňeš.

Tomu se říká — racionalisace.

V některých odděleních, kde je práce zmechanisována, spatřil jsem za dělníkem sedět muže či ženu v bílém plášti, pozorující pracujícího a občas něco zapisující do svého notýsku.

Okamžitě se mi promítla v mozku kapitalistická fabrika.

Popohaněč?

V SSSR se můžete zeptat na vše.

Zental jsem se tedy na úkol „popohaněče“.

„To je lékař, který pozoruje, jak ta či ona práce působí na zdraví dělníka. Je-li způsob práce škodlivý, hledá se ihned jiný.“

To je ta racionalisace v SSSR.

M.

navštivte

přednásky trampské delegace

do sssr

program přednášek

na 13. straně

lord:

tulácké povídky

v.

divošské srdce

Slunce již dávno zapadlo do moře, oranžový jas se ztrácel na obzoru a temné stíny se pokládaly na kokosovníky. Nepozorovatelně, zvolna utápěl se ostrov v houstnoucím šeru a divoký prales, temný a výhružný, obalil se mlhovinou. V dálce na korálové hradbě hučel stříbrný příboj. Cela carovna tropická noc, bujně rostlinstvo se svými fantasticky zelenavým přísvitem, tichý, melodický zpěv, chvějící se v teplém vzduchu, činily z nadherného ostrova bájnou, milostnou říši touhy.

Dvě tmavé siluety milenců vracely se po nábreží směrem k bambusovým chatrčím; Yak s mladičkou Nalolo něžného dětského obličejce, zahalenou v mušelinový ampir, kterým rádně přivítala malá, panenská nádra. V krásných, plavkavých očích, upřených na Yaka, zračila se pokorná, oddaná láska divošské milenky. Objal ji těsně kolem jejího pružného pasu a tak šli, tulíce se k sobě, ke skupinám stromů, ve kterých se schovávaly na vysokých kůlech stavěné chatrče kmennu.

Ještě než došli k prvním obydlí, rozčíslo vzduch pronikavé zařvání. Lodní sirena. Yak se překvapeně vytrhl ze snění a jeho oči se přenesly na daleký obzor moře. Hle, tam přímo u zátky vyletoval ohnivý sloup jisker, podbarvený hustým černým kouřem, zvolna stoupajícím.

„Dostaneme zítřka návštěvu.“ poznamenal zachmuřeně ke své milence a odkopl mrzutě kámen do houští arroye. —

Yak nemiloval příliš obchodní cesty cizích lodí; tušil v nich nebezpečí. Pohrdal civilizovaným světem, jeho kudrlinkovými zákony a nádherou, vybudovanou na bidě. Naučil se nenávidět všechny bílé pany lodí, kteří domorodce pod pláštíkem obchodování okradali, vyměňujíce jejich perly, plodiny a suroviny za staré zboží pochybné ceny. Prohlédl už dávno s odporem „Bílé bohy“, lidská, chamtivá zvířata, kořistníky, jejichž jediným cílem bylo obohatit se na ukor druhých.

Druhý den za jasně modrého rána, přes větvě rozkvetlých Frangipan, bylo vidět dole u pobřeží kotvící velikou cizí loď, a po několika hodinách kračelo vzhůru do bambusového lesa pět bílých cizinců, provázených asituctem namořníků. Nasledoval je houf domorouců, rozčilených a živě gestikulujících.

Když pak v odpoledních hodinách sešel se Yak podívat k přístavu, dozvěděl se, že běloši chtějí odkoupit bananové a kačukové plantáže, lány rýžových polí a pěstování kopry a vůbec všech plodin převzít do svých rukou. Zastal právě bělocha, kterého

menoval Shirkeyem, jak líčí vabně výhody, které domorodcům z tohoto obchodu mají vzejít. Většina jich už souhlasila a jen někteří se zdali ještě rozvažovali. Shirkey vrhl na ně zlostný úsměv a povšimnuv si příchodu Yakova, zdvojnásobil své uslí.

Yak ho rozčileně poslouchal. Pozoroval, rozpalený obličej, mluvícího a cítil ve svém nitru hněv a pobouření nad tak nestydatou drzostí.

Shirkey dokončil svůj výklad a pohlédl na kolísající pln očekavání.

Z davu vykročil Yak a přelétl jiskřícím zrakem shromáždění:

„Pošetilci! Blaho, které ma pocházet od bělochů? Našel se kdy běloch, který s vámi poctivě smýšlel?! Jste šílení, že chcete své duše zašantročit těmto podvodníkům?

Shirkey vyskočil z tvaři zkřivenou vztekem:

— Zač nas považujete?!

— Za bandu ničemu a kořistníků, — vybuchl hrozivě Yak, — za podlou spřež zloděju a pokrytců! Za padouchy, kteří chci těžit z naší nevědomosti!

Obrátil se ku svým druhům:

— Což jste slepi, že nevidíte nebezpečí, které se nad námi vznáší? Prodate svou zemi za hit kořalky a pár tretů a půjdete tam, kde jste doposud byli pany, dělat otroky? Co můžete očekávat od bělochů? Co vám už běloši přinesli? Malomocensví a sytilis!

Kapitán, duše se vzteky, pokrčil pohrdlivě rameny a odcházel. Za ním, zachovávajíce umělý klid, nasledovali druzi.

Domorodci seskupili se kolem Yaka a doráželi naň tisíci otázkami a výkřiky. Ten se pustil vášnivě do podrobného výkladu a obžalobky bělochů. Skoro přes hodinu líčil krok za krokem a podrobnost za podrobností úklady cizinců a osvětloval je pravděpodobně znějícími vysvětlivkami — neustávaje prudce útočiti — až docílil, že nedůvěřivý úsměv jeho posluchačů, změnil se ve vážné zamýšlení. A bylo mu úlevou, když pozoroval, že svou účinnou řečí vzbudil u převážné většiny znechucení a odpor k obchodu.

Dlouho se však Yak netěšil. Lstivost a zchytralost Evropana zvítězily nad jeho věrným srdcem. K čemu nedostačovaly sladké řeči, tam pomohly útoky na malichernost domorodcovu. Rvávé šalky, velké korále a pestré trety splnily svoji úlohu. A tam, kde i to bylo slabým lákadlem, přišla na pomoc kořalka.

Velikáni tropických pralesů se kácely, kokosovníky se pustošily a jejich olámané větve válejí se po zemi, žalovaly nebesům na člověka. Podnikatelům nebylo nic svaté tam, kde bylo možno vyzískati zrno zlata. Domorodci pracovali do úpadu pro kus tabáku a hrstku penězů. Kde dříve byl pozemský ráj, rozkládala se teď

pustina. Lidé se stávali zvířaty a celý ostrov se změnil v jedno hruzné peklo.

Yak zůstal osamocený a pozoroval tupě dílo zkázy. Snil o své velké lásce a své veliké bolesti. Nalolo dávno už nosila střapatý šál a červené pareo, které dostala od vyžitého kapitána. A tak Yak stále častěji a častěji docházel do čajovny, která zřídili běloši, až posléze alkohol stal se mu jediným prostředkem, jehož pomocí mohl zapomenouti na svůj ostrov i na svou milenkku. Často bylo vidět jeho vrávorající postavu mizeti v lese, který temný a vážný zmiřňoval jeho trpký smutek. Černý lesk vody, vůně květů, cvrčení cikád, zpěv slapu, bubnování příboje, modrá tma oblohy, to vše jej ladilo do smíru s okolím a vybavovalo mu na mysl staré Tahiti.

Ale po těchto myšlenkách, po okamžicích tak krásných cítil zdvojenou silou zoufalý smutek nad pravdivým stavem svého ostrova. A tu s výrazem šilenců, hystericky ječel a řval, až vyčerpán klesl do mechu a jeho tělo se otrásovalo vzlyky. Bylo vidět, že Yak, nesebě-li se, propadne lásce ku svému ostrovu, lásce hraničící se zhoubou.

A jako se nevzchopil Yak, ani podnikatelé nepovolili. Zároveň s pustošením ostrova pnilo se skladiště horečným tempem, až jednon Yak zpozoroval, že práce se už nebezpečně přiblížila k jeho oblíbené soutěže. Den ode dne neklidně a umlčoval svou úzkost nemožným pitím. Byl už úplně zsinálý, jeho rty byly odkrvené, jen oči hořely divným ohněm. A když se svého místa slyšel údery sekyr a praskot padajících stromů, poznal, že nic jej nemůže zachrániti, nežli smrt.

Yak dobře věděl, že vždy několik kmenů, které nemohly být poraženy pro náhle příkvačivší šero, stojí do třetiny nařiznutých v lese a toho nyní využil. Ohledával spěšně velké kmenný, jež výstranně šuměly a pozoroval bystře houštiny. Setmělo se, sladká unava položila se vonnou tmou na kraj, v korunách palem ševelil mírný pasát; dunění příboje v dálce znělo rytmem, jenž vyvolával ilusi barbarské melodie, v korunách mangovníků ze sna zašvitořil ptáček a z chatrčí domorodců slyšet bylo melancholické prozpěvování, prováděné údery na duté kmenný.

Yak se pomalu napil a namáhavě počal tahati pilu. Poslední jeho večer...

Druhého dne z rána nalezl pracujících domorodci Yaka rozdrčeného ohromným mangovníkem. Shirkey, bledý, pokusil se poukázat na láhev od kořalky vyhlížející Yakovi zrádně z roztrhané kapsy, ale po chvíli rozpacitě odešel.

Všichni shromážděni druhové odbojníka stáli mlčky se svěřenými hlavami a každý z nich pozoroval zamýšlenými pohledy zafatou pěst Yaka, zafatou do zemi, kterou jakoby bránil.

Boxing & Atletika & Football

k finale

Z několika předcházejících kol probíhají se poctivým bojem kamarádi ze Skagwaye a z DRTS do finále o pohár „Trampa“. Nejlepší z nejlepších. Bez protestů, bez zákulisního rozhodování, bez postranního ujednávání, bez nejmenších výhod pro jednu či druhou osadu. Bojem, kamarádským, poctivým bojem, před zraky mnoha kamarádů-diváků přicházejí rozhodnout dobří kluci, kdo si zaslouží troje vítěze, kdo bude držitelem poháru pro rok 1931, které jméno osady bude vyryto jako prvé na stěnu křišťalového poháru.

Jistě že to bude jméno osady, jejíž team si tuto poctu zaslouží jako vítěz. Nebude tam osada poražených. To však jistě nemůže být příčinou, proč obě osady nemohly by být právě takovými kamarády, jako před matchem, proč by poražení neměli upřímně blahopřátí vítězi. To také jistě nebude — mezi námi trampy.

Nemůžeme a nebudeme si brát příklady z právě odehraného finále o pohár mezi Spartou a Slavii, nemůžeme a nebudeme hrát za vítězství i za cenu napadání protihráče, i za cenu přeražení nohy kamaráda. Ne, o takové vítězství jistě žádný z nás nestojí.

Jdeme jinou cestou ve sportu a máme jiné cíle, než které si stanoví pan pačour. Dokazujeme to v každém našem sportovním podniku a záleží na vás, kamarádi, abyste to v nedělním zápase dokázali opět. Aby nedělní match, byť ne tak technicky dokonalý, byl velkým protikiadem Sparty-Slavie, aby se stal jedním z hřebů do rakve pana pačoura.

podzimní pohárová soutěž — semifinale

DRTS — Skagway II 8 : 2

Zápas počal oboustrannými prudkými útoky. Úžasné tempo, za stálých nebezpečných situací hned u té hned u oné branky, nepolevilo po celých 15 minut a těžko bylo říci, kdo je lepší. Řada ostrých ran na branky byla dobře kryta brankáři, mnoho útoků končilo také u backů, kteří hráli opatrně a jistě na obou stranách. Po čtvrt hodině rychlého boje podařilo se osadě DRTS vstřítni prvou branku. Skagway však nepolevila. Naopak přidala a s velkým vypětím snaží se vyrovnat. DRTS vymaňují se z obrany a díky hlavně střednímu záložníkovi, zvolna získávají převahu. Útok, který dostává každý míč dobře zpracovaný, podniká klidnější, ale tím nebezpečnější akce, centřorward připravuje spojům výhodné posice pro střelbu, z nichž také resultují branky. Skagway ztrácí tempo. Útok je slabě podporován zálohou, která se spokojuje jen dlouhými odkopy a nejde za útokem. DRTS již vede 4 : 0. Kamarádi ze S. však lacinou svou kůži nechťejí dáti. Zásluhou rychlého útoku, který si dobře udržuje míč, a energické obrany, vymaňují se z obléhání a jako s počátku matche nasazují, jako vyměnění, čerstvé, prudké tempo. Jsou však pronásledováni smůlou a o branky je často připravuje slabé pravé křídlo, které každou výhodnou posici

kazí. Team DRTS po chvilce překvapení přijímá udané tempo a s trochou štěstí střílí další dvě branky. Za oboustranných prudkých útoků končí první poločas. DRTS vedou 6 : 0.

Po výměně stran je to opět S., která udává tempo. Poměrně snadno dostává se před branku a asi v 10. min. střílí svůj první goal. Úspěch je velkou pobídkou a S. stupňuje rychlost útoků, ale neumí využítí chancí. DRTS zásluhou dobře hrající zálohy hru uklidňuje. Útok DRTS znamenitě kombinuje, často ostřeluje branku S. a získává převahu. S. vymaňuje se z defenzivy jednotlivými výpady. Soudce píská v trestném území S. 10metrový kop, z něhož DRTS vyrovnávají II. poločas na 1 : 1. S. z výpadového útoku střílí druhý goal, který vyrovná DRTS krátce před koncem. DRTS stupňuje svou převahu, forward hraje líbivý football, časté útoky však končí u obrany S., která nepřipustí též ke střelbě. Druhý poločas končí 2 : 2.

Poměrně dobře soudcoval kam. Tichý, kterému by neškodilo, kdyby byl více energickým.

Osada Skagway, vzhledem k tomu, že I. team nehrál, doplnila II. team několika hráči z prvního mužstva. Je bezesporne, že tento krok učinil zápas daleko zajímavějším; je otázkou, zda by se podobné jednání obléhlo jako správné ze stanoviska kamarádství? Máme za to, že jsme vždy nejdříve kamarády a pak vším ostatním!

Osada „Gigant“ vítězí ve finále wolleyballového turnaje „Red boys“ nad vítězem poháru „Trampa“, osadou „Rvavé mládí“ 3 : 0 (15:2, 15:4, 15:8). Před týdnem poráží druhého finalistu, „Red boys“ 2 : 0 (15:0, 15:4). — Os. „Gigant“ sehrála v letošní sezoně 43 vesměs vítězných zápasů se score (v setech) 146:9 a nebyla ještě letos poražena. Vyhrává 2 míče os. „Strong heart“, síť JPT Nusle-Údolí, putovní pohár „Albatrosu“, vlajku „Red boys“, putovní pohár vysočanského Lidového domu, tím také mistrovství pražské župy FPT. — Mezi poraženými je řada dobrých mužstev, jako „S. O. U. S.“, „S. O. P.“, „Mrtvý muž“, Sokol Kobylsy, Vyšehrad, Vinohrady, Michle,

os. „Merida“ atd. Os. „Gigant“ má volné termíny pro dobrá mužstva na sobotu neb neděli dopoledne na své nebo cizí hřiště. Nabídka na adresu Rabyška Emil, Vršovice, Rostislavova 653. Ahoj!

krásný úspěch trampského těžkoatletického večera

Ve středu 23. září konal se na Vinohradech první trampský těžkoatletický večer. Pořádající Tramping Club Děti Neklidu z Luk pod Medníkem může být hrdý nad uspořádáním tohoto večera, neboť, ačkoliv to byla novinka v trampském sportovním podnikání, hned na poprvé plně se vy-

dařil jak po stránce ukázky vyspělosti trampů-zápasníků, tak jistě i po stránce finanční.

Závodů zúčastnilo se 37 závodníků ze 14 osad a klubů v zápase řeckořímském, a řada z nich měla též vystoupiti v exhibici ve vzpírání. Pořadatelstvo domnívalo se původně, že jeden večer nepostačí k odbytí všech vah, avšak díky soudcovskému sboru, jenž bezvadně fungoval, a poměrně rychlému spádu celého večera odbyly se závody za jeden večer při vypuštění exhibice ve vzpírání z programu.

Krátce před 8. hod. večerní nastupují hromadně všichni závodníci, a po krátkém proslovu předsedy pořádajícího klubu, kam. Vodry, nastupuje na zíněnku hned prvá dvojice

z kategorie do 58 kg. Celkem odzápaseno za večer přes 60 zápasů, jež bezvadně odsoudcoval kamarád Fleischmann, bodoví soudci Hladík a Sedláček, zápis vedli Nič, Tůma a Ježek.

Umístění v jednotlivých kategoriích následující:

Váha do 58 kg:

1. Maudr Josef (S. O. Údolí sporů). 2. Sobotka (Údolí sporů). 3. Reiholec (JPT Hrdlořezy). 4. Budil (Děti neklidu). 5. Kalina Jar. (Rudý Průlom). 6. Kozák (Grey Wolfs). 7. Přichystal (Černý orel).

Váha do 66 kg:

1. Maudr Jindra (Údolí sporů). 2. Janča (Úd. sporů). 3. Hlaváček (Tornados). 4. Brdek (Údolí sporů). 5. Štola (JPT Hrdlořezy). 6. Vejprava (Děti neklidu). 7. Treml (Děti neklidu). 8. Štamfest (Fortuna). 9. Ptáček (Rudý průlom). 10. Strížák (JPT Hrdlořezy). 11. Michálek (JPT Hrdlořezy).

Váha do 72 kg:

1. Samec (Údolí sporů). 2. Háček (T. S. K. Racek). 3. Polák (Údolí sporů). 4. Kořoň (Red Star). 5. Lidický (Fortuna). 6. Kocourek (Kansas). 7. Budina (Hrdlořezy). 8. Michálek (Hrdlořezy). 9. Dobrovský (Grey Wolfs). 10. Šípek (Kadiak).

Váha přes 72 kg:

1. Pelikán (Old Wanderers). 2. Ježek (Lone Star). 3. Jelínek (Rudý průlom). 4. Hampl (Děti neklidu). 5. Srbek (DRTS). 6. Janů (Grey Wolfs). 7. Šmejkal (Děti neklidu). 8. Kohoutek (JPT Hrdlořezy). 9. Ráž (Děti neklidu).

Zápasy většinou vedeny v ostrém tempu a celkově podán velice dobrý sport, kvitovaný obecenstvem častými výkřiky a hoiným potleskem. Nejlépe umístily se Spojené Osady Údolí Sporů, které též byly pro své prvotřídní borce favoritem celých závodů. Rovněž velice dobré výkony podali Pelikán, Háček, Ježek, Hampl, Jelínek, Hlaváček a jiní, většinou rutino-

vaní to zápasníci z amatérských klubů. Značný handicap měl Hampl pro zranění na koleně (výron), utrpěné den předtím v meziklubovním utkání s Příbylem. Chvályhodné jsou též výkony ostatních závodníků a hlavně nováčků, kteří s chutí a se snahou po vítězství šli do zápasu i s prvotřídními kamarády.

Mezi vítěze byla rozdělena řada sportovních potřeb jako ceny.

Večer, uspořádaný Děti neklidu, bude jistě pobídkou k soustavnému pěstování těžké atletiky na osadách a již dnes hlásí se dva nové podniky. Jednak JPT Hrdlořezy, soustavně pěstující těžkou atletiku, hodlá uspořádati přebor nezaregistrovaných a trampských zápasníků, a pak Údolí sporů, jež vzhledem k Maudrům, Samcovi a jiným svým členům bude též pořádati prvotřídní těžkoatletický večer.

Připravujte se na velké trampské sportovní závody v Kladně 18. října.

Proposice v příštím čísle.

Mája ze Zambezi:

neděle volební

Každou sobotu si vyjedeš či vyjdeš. Tvé okolí si již dávno zvyklo vidět tě vždy v stejnou dobu vycházet v plné polní. Dráha dá ti lístek, ani už se neptá kam. Ve vsi dávno vědí, že nejsi turista ani skaut, holky už se culí přátelsky a mladenci jezdicí s kravami na pausé pokřikují veselé ahoj, jak se to naučili od nás. — V osadní hospodě přijme tě tvá pohodlná lavice a novědoma vůně syrečků da rano do čenichu. Zajímáš se, jak sklídili, s radostí shleďáš, že vyměnkář už nestihne a nchbě nesese, že slepice ti už zas ukradla s talíře burta. Hospoda referuje o pračce, která se minulou neděli strhla při agrarum věnečku, jedva jsi odešel (jaka škoda!) a vyklada taky, baťaje z tajfky, jak se to v Sokole divně mele a háda, inu, jaký div, každý bratr z jiné politické strany.

Sotva vytáhneš z vesnice paty, začneš si brnkat na cestu. Stopaže k lesu, pozdravíš jasotem košatou lipu, konstataješ, že švestky dozraly a šlohmě dvě, tři, kdyby na nich hlídač třeba seděl. Les vysílá ti vsiřic pryskyřičné aroma. A pak, na osadě jsi dokonale spokojen.

Jednou ale se stane cosi, proč není možno v neděli ven. Treba ti oteče noha, nemůžeš se hnout. Nebo jina, malo příjemna překažka. Tentokrát zdržují tě v městě volby. V tomto případě teda se s tím smiříš. Viš, že odevzdaním hlasu posílíš rady kamarádů, kteří bojují za lepší příští proletáře, že tvůj hlas pomaha bourat dosavadní hospodářství, že svým hlasem přispěješ k vítězství své třídě. — Odvolíš si to rano a je pokoj.

A tak jsi doma, neděle není neděli, je to blbý všední den. Mladí kluci a holky šli ven, v očích radost a jas. Večer byls duchem kdesi daleko, u taboraku. Utení jsi a přišly vzpomínky; bylo ti mizerné.

Nedělní odpoledne. To je bida! Vyjdi si trampe na procházku do Střomovky, na Petřin, na Barrandov, tam je přece taky vzduch, tam také lze se pobavit. Vždyť trampe vidíš, že ani nejsi na takové vycházky zařízen. Tvé „lepší“ šaty jsou ty, které nosíš do zaměstnání — a tvé „nedělní“, to je tričko, košile, pasek a milé, odřené gatě.

Jsi-li tak šťasten a maš ůoma co čist, není ti zle. Když ale jsi přežvýkal všechny noviny, ohlížíš se lačně, hledáš — nikde nic, jen Pečirkův kalendář bytného.

Ochotní sousedi půjči ti ubřečený roman s ujištěním mnohoslibným, že „je to zamilovaný“ a ty — běda, měl bys chut tak na Tolstého, Sienkiewiče, Upton Sinclaira, na neco hodnotného, co by tě plně zaujalo. A ježto nevlastníš knihovny a nic není k vypůjčení, poznáš útrapy duševního hladu, cítíš se prabídně a v ta chvíli přeješ svému chleboďárci vše, jeho domy, auto, plnou kasu, jen tu velikou skříň s knihami ne.

Pak patraš v kinech, ale programy jsou samý unylý videnský brak a na „trampský“ film přece nepůjdeš, je to pod tvou duševní úroveň, proto ideš radě obhlédnout volební výsledky a pak klukům naproti na dráhu. Jsou svěži a veseli, sama legrace a písnička. A ty cítíš, jak bude týden dlouhý, že jsi ochuzen o jednu neděli, ale v zapětí potlačíš sobectví, uznaš, že to muselo být. Tisíce kamarádů obětovalo neděli a konalo povinnost, abychom pak společně mohli zapět paďourům písničku poslední.

— 'sím tě, co ten Maki tak skáče a řve?

— Ale, von se tak neslušně zachoval, že se mu splašily hemeroidy. Kočkodan.

— Proč ses oženil, Irčane?

— Já si potpím na fajnovou domácí stravu.

— Tak proč chodíš jíst do hospody?

— Sakra, přeci nebudu žrát doma to svinstvo!

Nepoškozujte svého časopisu dluhováním předplatného

kra-kra:

rozmluva kubáta s bohem

tragedie

kubát (pracuje v potu tváří o návrhu nového nařízení, jak odstranit se světa trampy).

bůh (vstoupí v bílé říze a s mohutným plnovousem jako mikuláš): co nového v československu?

kubát (ulekne se): kdo jsi?

bůh: jsem bůh...

kubát: uctívám služebníka, rukulíbám. — co nového v československu?

bůh: ano.

kubát: chceme zavést předvojenskou výchovu.

bůh: mordje, to není špatné, a bude bohabojná?

kubát: ovšem, pane bože. ke každému oddílu přidělíme kněze jako na sjezdu slovanských skautů.

bůh: dobře. a co tomu říká mládež?

kubát: jest celá bez sebe, sokolové, skauti, dtj., orlové, střelci, všichni jsou šťastni, že se budou připravovat na hájení vlasti.

bůh: máš prý patálii s trampy.

kubát: pane bože, s těmi jedinými je kříž. poslal jsem na ně četníky, teď jim bouráme chaty a právě si připravuji něco nového, co je úplně zničí.

bůh: jen do nich. myslím, že trampové nevěří v boha. vypravoval mně o tom svatý petr a arcibiskup kordač.

kubát: trampové jsou úplní bezbožníci, nevěří v nic, jenom v sebe.

bůh: no, je to s námi nahnuté, prasklo německo, anglie, rakousko, maďarsko, praskne italie, jugoslavie, spojené státy... proto jsem sestoupil s nebe, aby mne nemohli sesadit.

strážníci (vběhnou určení a popadnou boha): konečně ho máme!!

kubát (zděšeně): sním, či bdím? to je přece pán bůh...

strážník: ale kdepak, pane presidente, ten chlap nám utekl z bohnic a převlékl se za mikuláše.

kubát (omdlí).

konec.

V parlamentě je velký ruml. Našli na schodech novorozeně. Nevědí kdo je otec, vyšetřují, pátrají, všechno marně. Přijdou do sněmovního sálu, předseda se ptá všech poslanců, jestli někdo s pánů není otcem tohoto dítěte. Žádný se nehlásí. Na to předseda: Pánové musí mezi námi být otec tohoto dítěte, poněvadž taková matka vždy odloží děcko v blízkosti otce. Tu vstane jeden poslanec a říká: „Pánové, to není možno, aby mezi námi byl někdo otcem toho děcka. Z trojího důvodu ne: 1. U nás se pracuje bezchutně a nikdy ne z vlastní iniciativy; 2. v 9 měsících u nás nikdy nic není hotový; 3. kdyby už to bylo hotový, tak je to bez hiavy a paty.“ Colt z Red Wings.

v melantrichu po volbách

— A napište, že jsme utrpěli zdrcující vítězství získáním 10.000 nových hlasů, které překročně nyní volily se Stříbrným a s komunisty, ale které jednou ještě získáme.

T. Ass.:

Generál: „Co bys dělal, vojine, kdyby ve válce si potkal nepřítele?“

Vojín: „To nevím, pane generále.“

„Vrtáku! Probodl bys jej bodákem. A co, kdyby přišel celý pluk nepřátel?“

„Probodl bych jej, pane generále.“

„Co? Ty pitomče... celý pluk bys probodl? Vzdal bys se! A co, kdybys v poli potkal krávu?“

„Vzdal bych se, pane generále.“

„Komu? Krávě? Ty idiote? Vzal bys ji za rohy, ty bejku, přivedl k pluku a rozsekali bychom ji na maso!! Nu, a co bys dělal, kdybys v poli potkal mne?“

„Probodl bych vás, pane generále!“

„Co? Mne bys probodl?“ zával generál.

„Vzdal bych se.“

„Komu? Mně bys se vzdával, ty krávo švajskí?“

„Vzal bych vás za rohy, přivedl k pluku, tam bychom vás rozsekali na maso, pane generále.“

Poslední zprávy našeho zvláštního zpravodaje.

Z Hranic: Při vyřazování nových poručíků naší armády vyzdvihl generál Šindelář v závěrečné řeči zvláštní schopnosti poručíka pěchoty Jana Žižky. Dotyčný zodpověděl jediný bezvadně všechny otázky, které mu byly kladeny a potvrdil tím náš názor, který jsme již dávno veřejnosti tlumočili, že jej jistě jednou neminou šišťice štábního důstojníka. Poručíku Žižkovi předal pak generál Šindelář k tomuto významnému dnu pár stříbrných šunek.

Tondo, pojd' si zahrát harty!
— Já nehraja hazardní hry.
— To není hazardní hra, dyť všichni
švindlajem! — šefe —

V tramwaji: „Rovně nebo přes?“
 „Hm — co by ste mě radil?“ — šefe —

— Hergot, smrade, jestli ti dám jednu
točenoa, tah se mážeš nechat hned v ma-
trice vodhlásit! — šefe —

Viš, proč maj japonky šikmý oči?“
 „No?“
 „No, páč kdyby je neměli, tak to nejsou voni“
 — šefe —

I. tramský almanach za Kč 5:-

můžete dostat jen v sabshripci. To zna-
mená, hdyž si ho až nyní předplatíte!
Poažijte složeneh administrace a označte
„ALMANACH“. Osadám, pohad máme
adresy, zasíláme složenhy.

ADMINISTRACE.

„Byl jsi na tom „Osada mladých snů?““

„Jo, čtyřikrát. Šel jsem od dvou hodin a v deset mě vzbudili.“
 — šefe —

„Bobe, nepadaj ti kalhoty?“
 „Proč?“
 „No, dyť prej sis uříz kšandu.“
 — šefe —

„Ten censor musí bejt škrob!“
 ??? ?
 „No, dyť von tak málo pustí.“
 — šefe —

Jak je to v dnešní době možný, že „Osada ml. snů“ se dosud nehraje v Nár. divadle?

Paďour rádí v hotelu:

— Krucifix, to je škandál! Kde je tady náká zodpovědná osoba?
 — Jo, povídá sluha, jestli myslěj toho, kdo všecko vodskáče, tak sem to já!

— Pane šef, já bych věděl vo hlase, kterej by mohl pro letch partaj získat.

— No a?

— Hlas volajícího na poušti.

Vece Ludy:

„Pane paciňický rychlodráha, hoďte nám ty párky do kotle, než přijedem na Jarov, tak budou snad teplý — — —“

uč se, chlapče . . .

nelze mezi slova mísit
 jedovaté sliny —
 za slovy vždy následovat
 musí přece činy.

chceš-li někdo svoji vlastní
 zdatným synem být,
 musíš nejdřív svoji zdatnost
 řádně připravit.

proto nesmíš zradu hledat
 v pouhopouhém slově,
 nesmíš vidět generály
 při té předvýchově.

naopak ty musíš vidět,
 že chtějí dobro tvoje,
 a že musíš umět střílet
 leže, kleče, stoje.

udřený, když z práce přijdeš
 otupí ti cit,
 předvojenská výchova
 tě musí osvěžit.

jan noha.

ZEPTEJTE SE vašeho osadního kolportéra, zda už vyrovnal měsíční účet za časopis. Ať vám ukáže stvrzenku!

tulák ferris:

levočský „norimberg“

Levoča.

Město složené ze starožitných domů, ohraničených pečlivě hradbami. Náměstí, vyplněné ze dvou konců kostely dvou různých církví, v jehož středu stojí starobylá radnice — zážrak stavitelské krásy středověku.

Z jedné strany je to skvělý dům Csábi-ho a z druhé budova č. 45, nejstarší v Levoči, jež založily slávu a jméno tohoto města. Sem proudí zástupy pašouřů a pašouřek k prohlídkám, jimiž nejsou valně spokojeni, protože jim nerozumí. Jen jejich turistické časopisy piší o slovenském „Norimberku“.

Průmysl je pohádkou, jen jedna pila tu vyčerpava zdejší lesy. Situaci tedy ovládají obchodníci, gazaové a dřeváři.

A pak ještě levočska Bila pani, o níž Jókai napsal svůj román, je zobrazena v nadvoří nemocnice a za malý obnos je půjčen klíč.

Ona Bílá pani zradila toto město tím, že nečekaně vpusťla dovnitř nepřátele. Kdo ale zavínil později pohromu levočských chudáků a pustil sem kořistníky, vysavače a kšeftsmany? Ti, již na bidě onoho zasto-lého množství vystavěli kostely, kláštery a blahobytná sídla?

Zde historie chmurně mlčí.

Polednu slunko vysílá přímé paprsky, zlatí baň evangelického hostela i štihlou věž katolického. Časem se v tomto žaru zvedne vlněk a uhání širokým navesím, přinašeje současně pozdravy Tater, vzdalenevch jen asi dvacet kilometrů.

Levoča stojí na kopci, pod níž se rozbihají silnice, mezi romantickou kopců objevují se často příhrblé, hubené postavy chudáků. Jsou připoutáni k této silnici naloženým vozem dřeva a snahou po bidném životě. Slunce z nich ironicky vysává pot, auta je zasypávají prachem a vozy, míjející je nesčetněkrát za den, řinčí vesele postrojím konů. Na straních sumí lesy, vedle mubia potok, ale oni pokračují bez zájmu ve své cestě. V strhaných očích je jen jeden cíl — Levoča a dvacet kaček za náklad dřeva.

Neproklínají, protože se ještě příliš bojí něčeho, co neexistuje. Proradní knězi ovlivňují tyto sedřené duše a hrozi jim bohem.

Táhnou něco, co je pro ně chlebem, a počítají svých 5—6 kilometrů, dělicích je mezi lesem a Levočou. Slunko v nich budí představu zlomyslného demona, je jejich nepřítelem. Proto spíše než lidstvo proklínají tento zha-vý kotouč.

Těsně u města jde silnice do prud-lého svahu, z něhož sluneční paprsky činí přes den peklo. Zde je kára levočských chudáků nejtěžší. Ale zde je také roziožena, na sřmém stráni, druhá část Levoče. Stranou od ní, za

hradbami — jako vyhoštěn, stěví se pravý „Norimberk“.

Sluneční paprsky dopadají sem silněji než na to, co je neúnavně před-váděno turistům — hromada staro-bytější krásy, pach šlechtického střed-ověku.

Ale tady, nad Kežmarskou cestou, je zachován ještě středověk budy, kal chudoby a hrůza nezaměstnanosti. Spojení romantiky s moderním rea-lismem.

Sem, do té kupy zehatralých dom-ků, hromady troskek a shnilého dříví vracejí se večer lidé, tahající celý den káry se dřevem. S rameny odře-nými od popruhu a s mozoly na rnkou usedají bez myšlenek. Práce je zha-vila těchto druhých útřap. Cítí ob-vyklou unavu a vyprazdňný žaludek.

A co se také může koupit za těch patnáct — dvacet kaček. Je-li houf dětí, žena, včetně udřeného otce rodiny?

Terasovitý způsob stavby připomi-na biblická města, nesoulad a zchá-tralost na uzemi, přes něž přešla val-ka. A Panbuh na to kouká bez roz-hořčení očima četných levočských pateru.

Večer se prodíra kamenitými stez-kami, kol směsí příbytků, směšných zahradek a chlívků. Chudí nikdy ne-

mají chlévy příliš velké a zahrady příliš rozložitě.

Zrovna nad silnicí je umístěn jeden ze slušnějších domků a prozřívá oby-vatele umísití svůj zachod zady ke Kežmarské cestě. A při konání těch intimních povinností, jež jim ostatně určila již sama příroda, otáčejí zadní části těla na auta, jezdící kolem. Pu-sobí to dojmem blahovonnosti, škoda jen, že je to všecko zakryto taktně prkny.

Nad děravými střechami se vznáší modrá obloha, hvězdy, dělající dojem démantů — laciné pozlatko chudoby. A kolem Slovensko, to svobodně Slo-vensko; aspoň se tak říká. Krasná země, často tu zni vlastenecké: „Už Slovensko vstáva, páta si strháva“, ale, běda — teď je ještě aoba jeho hlubokého spánku a levočský „No-rimberk“ je nelpoucnějším obrazem této země. Je výstražným mementem i hanbou pro její inteligenci, zrovna tak nechapavou jako ti ostatní. Při-chází doba, kdy úsměvy hořknou, zá-bavy jsou tavnými. Nalada se mění.

Piseň se stane skutečností a každá ta Levoča pak s chutí dá zastaralé „Norimberky“ do musei a udělá místo lepšímu řadu.

KAMARÁDI!

Musíte volit!

ale koho? JEDINĚ

trampský závod

ŽÍŽKOV, Roháčova 7.

LIBEŇ, Primátorská 601.

Neboť jedině tam koupíte nejlépe, to je: odborně a levně.

KANADKY, zaruč. nepromok., již od Kč 149.—.

MANŠESTRÁKY, prima, ve všech barvách, Kč 69.— až 95.—.

MANŠESTROVÉ LUMBERJACKY, Kč 120.— až 150.—.

TEPLÁKY, celý oblek, Kč 36.—.

AMERICKÉ FLANELOVÉ KOŠILE, ve všech barvách, Kč 34.—.

KANADSKÉ MILTONY A VESTY od Kč 69.—.

KOMPLETNÍ LYŽAŘSKÁ VY-ZBROJ, LYŽE, VÁZÁNÍ, HOLE REKLAMNÍ CENA Kč 98.—

Pište si neprodieně o nové ceníky!

- Haló, tak kdo to vyhrál?
- Národní socialisti, sociální demokrati, národní demokrati, fašisti —
- A kdo to prohrál?
- Taky voni.

Pod okny pana Paďoura hraje flašinetář. Pan Paďour vykukne, dá mu šesták a pak prá k pí. Paďourové: „Ať někdo řekne, že nepodporuji hudbu. Tomu muži dám denně šesták, ale na tu studentskou tilharmonii nedám ani halíř. Takový mladý lidi můžou dělat něco užitečnějšího.“ „Děti lesa.“

Trvalá 25 Kč

olejové obklady, prvotřídní preparáty.
Pracují pouze vyškolení odborníci!
Vodová ondulace, mytí vlasů a stříhání
úhrnem Kč 10.—.

Vladimír Rubeš

Žižkov, Husova tř. číslo 3.

Filiálka: Malá Strana, Nerudova čís. 15.

Holírny „Tempo“

Žádáme všechny předplatitele, aby vyrovnali předplatné, jinak zastavujeme další zasilání časopisu!

nocleh

Bylo to v září jednoho roku o manévrech. Dva pluky byly ubytovány v nevládné, zapadlé obci P. Vše plné vojska. Jednak z té příčiny a též proto, že počestní p-ští občané jsou krajně nedávěříví k cizím lidem, kteří zrovna nepřijedou v autu, nedostaly tři ženy-markytánky, které přišly v samý večer za vojskem do vsi, žádného noclehu. Byl surový liják, tma dala se krájet, moře bláta a ze severu foukalo to ošklivč. Ty ženské s nůšemi rády by byly zaplatily za koutek k přespání. Chouhly se v zimavé noci v průjezde hospody; těm starým klesaly hlavy na prsa dřimotou a únavou, mladá hleděla do té siooty venku a v duchu klela na tu dnešní smůlu s noclehem a toužila po umytí a výměně zablácených bot a mokrých punčoch za čisté a suché.

Hostinec se zavíral — ven z průjezdu. Poslední vyšel hlouček šarží. Všichni se pozastavili nad situací žen, které s nimi pochodují z Prahy. Bylo stydno té mladé, býti litována muži. Sama by tu noc nějak přečkala, ale ty dvě —

Snad páni pomohou. Skutečně, dva

z nich se vrátili do hospody a zjednali místo v sále, kde je asi dvacet vojáků. „Ale,“ pravil starý pán, nejvážnější patrně z nich. „to vám povídám, ta mladá ať se tam slušně chová, ať potom neslyším stížnosti, že se tam nepřístojně chovala!“

Oh! Byla by radši držela facku! Jak to bolelo od muže, k němuž tak důvěřivě vzhlížela! Jak páčila urážka před několika mladými důstojníky, jimž inteligencí by se vyrovnala a počestností jejich manželkám a dívkám. Byla by se studem propadla.

Mohl být bez starosti, ten velký pán. Chovala se slušně, a byla by se tak chovala i bez dvou svých starých gardedám. Byli slušní i vojáci, kteří viděli unavené, zmoklé ženy, neptali se nic, nesoudili počestnost podle zevnějšku, ale snažili se učinit jim pohodlí. A byli to, dle řeči, zpěvu i chování někteří kluci z trampských řad, a ten, který půjčil nocležnicím svou slámu, celtu i deku, byl jistě větším gentlemanem, než jeho vysoký představený.

Byla asi 1 hodina, když ustalo z venku klení telefonistů, stahujících linky, mokrých až na kůži, a vyprávění vojáků v sále utichalo a měnilo

se postupně ve zdravé chrápání, jen zpod deky v koutě ozývalo se dušené škytání. Brečela, tak hloupě brečela tam ta mladá ženská, jinak hnusná trampka, kterou žádný z jejích kamarádů, hnusných, tolik hanobených trampů v chatách a na silnicích nikdy neurazil.

Ráno však, když setřásla se sebe včerejší únavu a vyšpláchala se u pumpy, nabyla zase svého rozmaru: „Ať to byl třeba generál — ale byl to nákej kubát!“ Máia ze Zambzi.

7. a 8.
listopadu
slezina
zástupců
osad

**PRO TRAMPY
ZVLÁŠTNÍ VÝHODY!**

NA SPLÁTKY

HARMONIKY
VEŠKERÉ HUDEB. NÁSTROJE
VELOCIPEDY

A. VACKOVÁ
PRAHA II. ŠKOLSKÁ 144

drby z osad a čundrů

Seznam dalších osad, které jdou za TOV. Kamarádi!

American Estacado, Zabevřesky.
Tornado, Zlín.
Kan-Ton, Zlabinsk.
Potěmkin, Želeneč.
Colorado, Zábřeh.
Chlamst, Vídeň.
Kazakstan, Vys. Mýto.
Alasogaj, Vítkovice.
Čundrající Příšery, Vamberk n. Zdob.
Abelhasie, Vlašim.
Klidná Bída, Ústí n. Orli.
O. U. R., Užhorod.
Z. O. V. K., Užhorod.
U posledního krejcaru, Ústí n. Orli.
Rudý Tank, Tábor.
Surabov, Turnov.
Zlaté Opojení, Tábor.
Wiking, Tábor.

Jukon, Terezín.
Yukon, Teplice-Šanov.
Postrach Lesů, Telč.
Mia May, Trnovany.
Manihiky, Trnovany.
Toulaví Vlci, Turnov.
Pedro, Turnov.
Sing-Sing, Turnov.
Hliadka Hor, B. Stavnice.
Pět kontinentů, Sadská.
Royal Tramp, Soběslav.
Stalingrad, Slezská Ostrava.
Gold River, Strakonice.
Kazakstan, Radotín.
Silver Heart, Radotín.
Ozvěna Šumavy, Radomyšl.
Orlí Hnízdo, Rajhrad.
Údolí Čmoudu, Rakovník

Veselá Čtyřka, Olomouc.
Batalion, Kačák.
Věčná Žízeň, Košiče.
Bezejmenná, Všenory.
Red Haft Camp, Žižkov.
Údolí Hvězd, Černošice.
Red West, Praha.
Saskačevan, Praha.
Gray Leone Loan, Podbaba.
Santa Fé, Místek.
Čundrující Mameluci, Ml. Boleslav.
Tuláci Dálav, Mladá Boleslav.
Pět Teček, Mnich. Hradiště.
Rudá Zář, Mikulov.

Navštivte pilně restauraci u „Labutě“, Praha III., Ujezd 32. Dobré pivo, levné a dobré obědy a trampská společnost.

sobě šerifem — i nejkrásnější šerif za 59 atd.

Každý, kdo chce být členem — doma i za hranicemi — řekne si to napřed sám sobě. To je přihláška, a ta ho zavazuje. Jako viditelný odznak může, ale nemusí si dát kolektivní odznak sdružení prostě P. B. (Pilgrim Boy's). Tím převzal povinnosti, které si určí sám a stává se členem největší osady v ČSR. Tedy volnost, proti které neobstojí leč která ústava.

Tato osada má ústředí v Praze a pobočky všude, kde je jeden člen nejméně. Ústředí v Praze proto, že je tu redakce a asi bude nejvíce členů — ale dám se překvapit. A teď jak to slepit? Každý, kdo chce být registrován, oznámí do redakce adresu a event. značku a místo, kam psát v případě dotazu jiného kamaráda. Tento seznam značek se aveřejní. Každý dává vždy známku na odpověď — je to slušné a laciné — ha.

Mezi silničními nejsou krysy — ty se drží na místě. A — důvěrně řečeno — neradím k žádným šprýmům! P. B. mají dlouhé ruce a vyvírku netrpí. Kdyby to nebylo tak omšelé, řekl bych, že P. B. jsou gentlemani, ale oni jsou P. B. a to je lepší.

Heslo je: 1000 členů za měsíc. Ahoj! P. B. Votary.

Místo příspěvků na osadu pošli na tiskový fond „Trampa“. Slifka, Žany, Mrtvola, Tippler, Ginky, Dany, Gulden budou agitovat, co?

Seveřané zasedali.

Přišel šerif z Lomnice, Rudý Blesk z Hodkovic, Pedra, Sing-Sing, Frunze, Toulaví vlci na hrad Frýdštejn stisknouti si pracky na znamení zesíleného boje proti pašasům. Nebylo nás tam moc, ale na začátek to stačí. Tak, kamarádi, od vyposlechnutí kamaráda Toulavého Mirky za pražský TOV k činům, abychom se brzy vysmáli všem pašourům. Gaučo za pomoci všech zabrat s našim „Do pašourů — hej rup!“

Vše pro říšskou slezinu zástupců všech osad v Praze 7. a 8. listopadu. Toulavý Mirka.

Taneční zábava

T. C. Děti neklidu koná se ve čtvrtek 5. listopadu v Národním domě na Žižkově.

Kluci a žáby, jdeme na vás s menší prosbou. Přicházejí k nám kamarádi z venkova, kteří nemají kde spát. Za městem pod dekou už je chladno a na hotel nemají. Kdo může — je to jednou za čas — vzít někoho do kvartýru vyspat, pošli nám do redakce adresu!

Kamarádi, 7. a 8. listopadu se bude konat v Praze siezina zástupců osad. Potřebujeme na ten den asi 500 noclehů, voláme ke všem lidem dobré vůle, kteří by vzali na jednu noc pod střechem jednoho nebo víc hnusných trampů.

mladá boleslav!

Ve středu 16. t. m. se sčuchli Boleslavský kluci a holky na první slezince „v Děláku“ ku přátelskému potlásku, gonc z vlastního pudu a mile potlačily. Za napjaté pozornosti a hrobového ticha vyslechli důležitě, ale koktavě zprávy řečníka, do

kterých harmonicky zapadali namrzlé ftipy boleslavského idiota a zvolili TOV, s dobrým kamarádem „Čurylem“ v čele. Jmenovaný „Čuryl“ šerif TOV je členem bandy pašeráků sodovky, kteří si říkají os. „Drndej“ a kteří na potlásku přátelsky vystupovali s kulomety, zadovkami a krásnými písniemi kamaráda „Chocholouše“. Mohutnej řev souhlasu zněl sálem při písničce „Starýho Vlka“ sér — m si to přes to žito, kdo chce dělat pánům vola, ten ať se dá do Sokola; starým Škodovákům, kteří byli přítomni, zářili kšivty a jenom Kivi v koutě plakal nad hanobením Sokolů a jiných vlasteneckých pašourů. No, mlč, kamaráde, doufáme pevně, že tak jako mnoho jiných i tebe vytáhnem z bahna měšťácké „ideologie“ na trampskou frontu proti pašourině!

Kluci a holky! Plánujte v TOV svůj práci! Ahoj! Bimbo-rudas.

Na slezině byla schválena resoluce proti předvojenské výchově, přípravě nové války, proti zákazu „Trampa“ v kasárnách a schválen dosavadní postup „Trampa“.

Stodvacet trampů.

Silničním, samotářům a bezzemkům.

Mohli jste sledovat, jak je těžko sehnat dohromady vlky-samotáře, a přece víte vy nejlíp, co je to, mít v pravém čase pravého kamaráda.

Tak jak to uděláme? Ponecháme si svoji volnost, ale seznámíme se vespolek zatím bez sleziny. Založíme jedinečnou osadu (Mladých snů zba-venou), bez sídla, bez šerifa, jednatele i 1., 3. a 10. podšerifa. Každý sám

Pošlete nám adresy hostinců, kam chodíte! Žádejte všude vašeho „TRAMPA“!

kamarádům z černé plzně

Různé myšlenky mě napadaly, když po dohodě s několika kamarády s pražského TOV. jel jsem jako zástupce „Trampa“ a TOV. na váš potlach.

Nejvíce jsem přemýšlel o tom v čem to vlastně vězí, že odmitáte náš časopis (ne všichni) a že si libujete v nemožné limonádě, jakou vám předkládá „trampská“ „Naše Stezka“. Nedovedl jsem si to vůbec vysvětlit. Vy z té Plzně, obklopené komíny, zahalené kouřem, vycházejícím s fabrik, které ráno pohlcují desetitisíce pracujících po několika hodiném odpočinku, aby je večer po neslychaném využití za pár mizerných korun zase propustili. A nejenom propouštějí večer, ale vyhazují ty kamarády, které využívali několik roků, které dělali bez nože, z jejichž potů a krvavě vydřených peněz si nastavili paláce, udělali si pohádkový život, koupili si několik „socialistických“ vůdců dělnictva, kterým vystavěli „chaty“ za jejich „hájení“ zájmů pracujících mládeže včetně trampů.

Chlapci nevidíte, necítíte? Jste hlouzí? Nežijete ve všední den? I kdybyste nežili v týdnu, tak žijete v sobotu a v neděli. Jsme jenom trošičku volní, jenom chvíličku jsme vzdáleni od pařasa, a toho mrzí i tato chvílička a nedala mu spát, že jsme se mu vymkli z jeho vysavačských drápů.

Zejména v poslední době, kdy krize žene pařasy víc a více do úzkých, vidíme, že již nepřemýšlí, ale že již provádí činy.

Můžeme v takovéto vážné době říkati „do politiky a paďourů hej rup“.

Nemůžeme a nesmíme! Musíme se hájiti, musíme bojovati za naše lepší.

To je politika TOV. a „Trampa“, kterou vždy a všude bude bezohledně prováděti a s ním musí všichni trampové. Proto, chlapci, jsem byl velmi žádostiv na potlach u vás organizovaný, „Naší Stezkou“ prostřednictvím „Výboru Akčního Stružení trampů v Plzni“ a sice ve dvou směrech. Jak vlastně vy na vše nahlížíte a co vám bude vyprávěti jménem „trampské“ delegace z Naší Stezky Pastor. U vás sešel jsem se s tím, co jsem si myslel, že vy počínaje Habanem a konče Držkou budete říkati, že „Tramp“ je bolševický a moc politický. Chápu též vaše výtky vůči „Trampu“, pro neotiskování vašich článků. O těchto věcech se dá hovořiti a něco jsme si již řekli a vyjasnili na vaší schůzi výboru ve čtvrtek; to, co ještě chybí, doděláme na potlachu 10. října. Silně mě však překvapili kamarádi „trampové“ z Naší Stezky v čele s Pastorem. Tak něco ubohého jsem již dlouho neslyšel. Na sobotním potlachu, kde bylo na 200 trampů, vůbec nevystoupili se svým programem, abych též já nemohl vystoupiti před tímto shromážděním s naším programem. Nemohl jsem tomu rozuměti, až teprve v neděli mně bylo jasno, proč se to tak sfouklo. V neděli na schůzi výboru, kde je deset chlapců silně ovlivněných Naší Stezkou, se takové „věcičky“ daleko lépe a snadněji řeší. Také jsem nečekal takový výsledek mého vystoupení, jaký byl. Myslel jsem, že Pastor je jinší „vůdce“, nežli se ukázal ve své odpovědi na mé vývody, neliledě k jeho řeči při jednání o „kamarádovi“ Fredym. Moc slabé Pastore, moc šikovné, ale s takovou šikovností dlouho nevydržíš. Souhlasné prolevy Plzeňáků (mnou neorganizované) s mými vývody, musely tě trochu bouchnouti. Vy kamarádi s Plzně také brzo prohlídnete, brzy musíte poznati váš klam, brzy musíte nastoupiti jinou cestu a tu ukazuje „Tramp“ a pražský TOV.

Habane, Stewarte, Držko a vy všichni kamarádi, přijďte si s námi o všech těchto věcech pohovořiti 10. října na Velký potlach trampů do hotelu „Špak“, kam zveme i Pastora k veřejné diskusi.

Tak chlapci přijďte všichni. Toulavý Mirko.

V sobotu 10. října

VELKÝ POTLACH V PLZNI.

Promluví: Kamarádi z trampské delegace o čundu po SSSR. Zástupci pražského TOVu o říšské slezině zástupců všech osad, načež volně potlašení, tanec.

Vystoupí „Divoká scéna“ z Prahy.

Kamarádi ze západních Čech, ať jste tam všichni.

Kdo z pražských trampů se chce účastnit zájezdu na potlach do Plzně, přihlas se do 1. října v redakci. Jízda tam i zpět Kč 20.—, záloha Kč 10.—.

zvolili jste již ve vaší osadě
delegáta
na říš. slezinu zástupců osad

trampská delegace mluví o svých dojmech ze SSSR:

Libeň:

9. října o půl 8. hod. u „Deutschů“, Primátorská.

Holešovice:

12. října v „Lidovém domě“ na Letné.

Smíchov:

datum a místnost bude oznámeno.

Zižkov:

13. října (místnost bude oznámena).

22. října na Zižkově:

o půl 8. hod. velký potlach v Bezovce.
„Celostátní slezina zástupců všech osad
7. a 8. listopadu v Praze.“

Nusle:

15. října o půl 8. hod. u „Jirsů“.

MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo 1 Kč. — Pro předplatitele a příspěvatele 70 h. Tučně tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty 1 pro předplatitele podle insertní sazby.)

2 TRAMPOVE, hrají, hledají do chaty spolence. Chudé, ale naše. Zn. „Helice“ do adm. t. l.

KRAS. OBRAZ OLEJM. hl. indiána ze skut. vel. Z enotti, Pankrác 329.

KOUPÍM BOUDU nebo podíl. Zn. „Levně a výhodně“ do adm. t. l.

CHATY — rozpočty — dříví, dodá ing. Josef Saxl, Praha VII., Přístav. Telef. 255-03.

KAMARÁDI, DOPORUČUJEME la KANADA DULBOX, maslvní; nakoupíte levně u fy. Hornof-obuv, Praha VII., Bubenská 6, u Hlávka mostu. Elektrická traf 6, 8, 12, 18.

LIDOVÝ AUTOCAR zadává levně autodoprava Janoušek, Smíchov, Patackého 37. Telefon 44-770.

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

CHROMAT. HARMONIKY, havajské kytary, housle, mandoliny, veškeré hudební nástroje dodá výrobce Hrneckek, Dejvice, Na Hutích č. 3.

STŘEDISKO TRAMPŮ — Bartůněk, Měchenice.

Pražský TOV. a „Tramp“ pořádají v sobotu 10. října v hotelu „Špak“ v Plzni VELKÝ POTLACH.

Písničky — psina — taec. Promlnví kamarádi o čudru po SSSR.

Kamarádi ze západních Čech, ať jste tam všichni!!!

Z Prahy jedeme na potlach do Plzně hromadně, kdo se chce účastnit, přihlas se honem v redakci. Jízdné tam i zpět asi Kč 20.—, záloha Kč 10.—.

Rekrutská taneční zábava v Lukách byla dostaveníčkem četných kamarádů z místních osad. Návštěva velká a zábava tak miloučká, že reserva Děti Neklidu v neděli ráno pukla 10:1 a prvý mančafť nebyl jednoduše k poznání. Výsledek zábavy: vypadnutí ze soutěže „Trampa“ a řada rozbitých oken, neboť venku pod nimi nějaký přítelíček hotelierky Sváchové zapálil s náležitým úspěchem vlastnoručně vyrobenou bombu a tím se pokusil zábavu zneemožnit. Ta ovšem pokračovala až do druhého dne.

Všem kamarádům!

K trampskému těžkoatletickému večeru darovala nám řada firem sportovní a trampské potřeby a projevila tak zájem o náš sport a o své zákazníky.

„Canada“, Praha XII., Šafaříkova ul., darovala lambériakets; Cervený & Glogar, Praha II., Spálená, kedsy; Džbáněk, Spálená ulice, chlebník; Kounrát, Praha II., Na Zbořenci, mandolinu; Rath a spol., Veletržní palác, stiskací činky; Sportěl, Karlín, Královská 13, tričko: Trampský závod, Žlžkov, Roháčova, svetr; Veselý, Smíchov, Fibichova, košili.

Je naší povinností, požádati kamarády, aby při nákupu různých potřeb těmto firmám prokázali úsluhu za jejich zájem o trampský sport.

T. C. Děti neklidu.

Osadní pošta.

Hledám kamaráda na čudru do Francie a sev. Afriky, pokud možno taky s kytarou. Vyrazím tak 15. neb 18. října. AdelaJda.

Všem z Haně!

Když jsem chodil do školy, kantor vtloukal do té mojí makovice, že mezi hanácky města se čítají: Kroměříž, Píčov, Olomouc, Holín, Kojetín, Prostějov, Lipník a čert ví jak se všechno ty města a městečka jmenují. Zatím však vás kluci z těch měst marně hledám ve svém trampským seznamu. Co je s vámi! Hledte si dát do pořádku své místní TOV a pracujte pro uskutečnění celého oblastního TOV. Dokažte, že nejsou na té naší Haně jenom balite samé ale také trampí, kteří ví co chtějí. Oznamte své adresy v „Trampu“ nebo přímo na mne (J. Remes, Lipník n. B. č. 194). Za prozatímně stávající TOV.

Robin Zbojňak, os. Canada Riders.

Všechny pražské osady, stojící za TOVem, vyšlou své zástupce na schůzi TOV která se koná ve středu 7. října u „Marvanů“, Klimentská ul.: program: celostátní slézina zástupců všech osad s ČSR. v Praze.

Kluci, přesně v 8 hod.

Poděkování!

Děkujeme tímto kamarádům Fleischmannovi, Hladskovi, Ježkovi, Ničovi, Sedláčkovi a Tůmovi za velkou a cennou pomoc při pořádání našeho těžkoatletického večera, neboť bez jejich odborných znalostí stěží bychom byli technicky ovládli spád a vedení celých závodů. Rovněž Jednotě proletářské tělovýchovy na Vinohradech vzdáváme srdečné díky za ochotné a zdarma zapůjčení tělocvičny i žíněky k treningům. Administraci čas. „Tramp“ mocně „Ahoj“ za darování dvou triček jako cen.

T. C. Děti neklidu.

Šeritovi „Rudého Blesku“

za chrápandu a bruskovou, mohutné „Ahoj“! Toulavý Mirka.

Kludovi, t. č. Ústí n. Labem!

Kide, líbil ses mi před tvým odjezdem na čudru. Ten Plzl se mi však lepší líbil. Marň byly tvoje i moje kecy, co je to TOV a co je to práce kamaráda. Plzl zůstane vždycky zrádceem nás všech. Radím tě, přeruš s ním veškeré styky, než tě to bude mrzet. Ahoj! Macendy.

Mé rodné osadě „Colorado“!

Kluci zlatí! Těžko se mě s váma loučí, ale musím jít! Ztrávil jsem většinu volného času s vámi a poznal jsem ve vás nyní, po pročistění osady od takových „Jerry Grizliů“? správně kamoše. Držte se statečně a vytrvejte! Na vás a na osadu nebudu moci zapomenout. Zvláště ty, Ferry, ty, doufám, že mě nezklameš a osadu udržíš, ač o jejím zániku nemůže být řeči. Za 18 metrů se vrátím, kam patří: Mezi svoje. Kluci, hodně singčíte. Hurónský Ahoj! S vočima vod pláču Olin.

— Slečno, vy byste se měla aspoň zout.

— Proč?!!

— Dyť mi šlapete po srdci!

Pošlmarly větve střechu chajdy naší i rozkejšala se vosada „Key Wey“ v Hronově na první trampcejš věneček u staříčkého trampa „Aliny“ ve Velkém Poříčí n. Mot. 10. října 1931.

Protož rveme: Kluci ukažte, že tady na drsným severu nemožem zkráclnout.

Vosada „Key Wey“,

„Údoli Kivů“ v pohranič. pásmu.

**SLEDUJTE
PŘEDNÁŠKY
DELEGACE DO SSSR!**

Kamarádi!

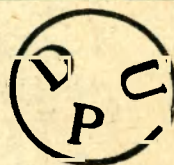
Jediná trampka, která smí do chaty bez oddacího listu

vyrábí firma: B. RODOVSKÝ, Praha VII., Belcrediho třída č. 25. Filiálka: Praha XII., třída maršála Foche č. 116.
TRAMPKA, speciální uzená trvanlivá lahůdka k vaření, na rožni opékaná neb syrová la jakost, na čundr neb do chaty. 10 dkg Kč 1,80.
Zádejte všude!

Vlakem jede kameník, naproti sedí babička. Povídá se, povídá o vdavkách. I vykládá jest babička, že by svoji dceru nedala kameníkovi, ti že prý brzy umrou; kamínky šoupáte, souchotiny dostanete, brzy jdete.

I dohrál jest se milý kameník a vece: „Tak jí holt, babičko dejte slonovi, ten vydrží 300 let.“
Bob.

Nejlepší paštiky a konzervy jsou

zn.
Dělnické nzenářství a řeznictví
Praha-Karlín, Pačákého 63.

Běduje máti: „Pacholci nepořádný, vobědvají a ne aby sundali tyštuch, ruce si mi utíraj do ručníku a dát jim čistej šnuptychl, budou si do něj rypák utírat!“

—la.

Povídá osadní blb:

— Tak se těším, až budu starej.

— Proč, ty najbankl?

— Protože nebudu muset ve vlaku pouštět lidi sednout!

ruka.

— Tak bude hrát v Praze Strauss.
— Kdo za něj chytá?

—la.

— Podívej, tamhleten redaktor „Trampa“ má ale poškrábaná záda.

— No, nediv se, vždyť má na růžích ustláno!

ruka.

Mac-Donald stane se čestným členem „Ligy pro potírání prostituce“, protože zachránil svoji vlast před pádem.

kl-no.

co je to za údolí...?

Občas dostane se mi do rukou číslo „Našich Osad“ a tak nemůžu nevidět změnu v jich smýšlení. Snad vedoucí činitelé „N. O.“ seznali neúspěšnost „nepolitičnosti“, kterou se snažili vlastní, lehce průhledný záměr, maskovat a pomaloučku idou na cestu, která místy se podobá počátečnímu se uvědomování trampa. Je-li tohle jen bouda na kluky z „N. O.“, kteří ještě trochu myslí a zůstanou-li to jen prázdná slova, pak zapláčete i s „vašimi“ osadami.

Vlasto Termusi.... rozdělili nás na kolik táborů, rozehnali nás na kolik front, — na nichž se bijeme marně. — bez účelu a v podání rukou nám brání ti, — kteří z nás tyjí — — —

Trvalá ondulace

celé hlavy

Kč 25.—

na prvotřídních aparátech provádí
Emil Rektor, Praha III., Nerudova.37

KONFEKCE U MATEJŮ DÁMSKÉ PLÁŠTE ODEVY PRO TRAMPY MLADÁ BOLESLAV, ZELEZNÁ ULICE.

Co je to za údolí? Údolí falše! Neboť, mluvíš-li tak a při tom i tak cítíš a říkáš si nepolitický, lzeš sobě i jiným. Vždyť to je, hochu, dávná naše řeč a řeč těch kamarádů dělníků, kteří trpí dnešními poměry. Kapitál snaží se rozbít vše, co se mu zdá být nebezpečným, a poněvadž sám k tomu nestačí, chytá na různá hesla ty, kteří se chytit dají. Také mezi nás hodili kus špeku, zastřený hesly, slušní a nepolitičtí trampové. Nebyl to strach o náš mravní život v osadách, ale strach z toho, že vzájemnou shodu, panující v osadách, přenesem i do našeho života veřejného — politického, což by znamenalo konec jejich vlády. Konáš-li něco v osadě a děláš to špatně, můžeš být jist, že přijde k tobě kamarád, mající ve věci lepší rozhled, a

že ti řekne: „Proč to, blbe, děláš tak a ne jinak?“ — aniž by ses cítil uraženým. Proč tutéž volnost nesnete i v otázce života, — aniž byste kamarádovi nevyčetli bolševismus? Vždyť stoupenci „N. O.“, pokud je znám, z pohodlnosti (nebo snad ze strachu o ty své zásady) každé debatě, při které se pronese jen slovo chléb, se vyhýbají jako čert kříži, a kdo by s tím začal, byl by uprskán od nich jako kamarád Brandy na moravskoslezské slezině, který řekl, že „naší politikou je otázka našeho chleba“.

Jestli tomu říká někdo kamarádství, pak za něj můžeme každému poděkovat a jít svou cestou, cestou uvědomělých trampů dál sami!

Robin Zbojník,
os. Canada Riders.

OBUV

pro veškerý sport, jako **kanadky, lyžáky, brustařské, do boxu, tretry, kopačky a moderní obuv la jakosti** Josef Tomáš, Praha II., Vyšehradská Vám dodá

Při odvolání na tento insert sleva.

TOMÁŠ

— Zaplatíte to, nebo budete sedět!
— Tak to já radši zůstanu sedět.

— Ty nemluviš s Fredym?
— Ne, von mi jednou slíbil pár facek.
— Tak proč ho vo ně neupomeněš?
— šefe —

„na pasekách“

— To maj ty národní socialisti z těch voleb. Furt řvali, furt hýřili hlasy a teď jim ty hlasy scházej.

— Holomku, mizerná, dyť si mě zase obelhal?
— Ba ne, šerife, já vůbec nebelhám. Mirka.

— Proč jsi se tak urazil, Gézo, když ti ta tvoje dívka řekla, že jí usnuly nohy?

— Poněvadž jsem jí před tím řekl, že jí své básně kladu k nohám.

**KANADY — LYŽARSKÉ
BRUSLAŘSKÉ-SPORTOVNÍ**

OBUV

FRANTIŠEK PROVAZNÍK
nástupce

Mir. Procházka,
Mladá Boleslav, Pražská Brána 109

Obuv vesměs ruční práce.